rat hic iocunditatē habere: sed expectet illā ęternā/quę habē
da est i terra viuentiū. Unde dicit: Ex quo sic credo videre rē.
Ergo o tu q̄cūq̄/prime: a Expecta dñm: qui erit mer
ces ⁊ iocunditas tua. Et vt illū habeas/interim nō sis ocio/
sus: Sz b Viriliter age/bona opa. Et ne fatigeris vel
torpeas i operando:
c Cōfortet cor tu/ a uentiū. Expecta dñm uiriliter
um: ꝓsideratione pręmij. Greg⁹. Cōsidera b age: ⁊ ꝓfortet cor tuū: ⁊ sū/
rio ꝓmij/ minuit vim c stine dominum.
flagelli. Et si differat Ps. huic dauid. XXVII
ꝓmiū: d Sustine: patienter: e Do
minū: qui ꝓmisit/⁊ verax est in ꝓmissis. Uel si interim in/
gruerint ꝓsecutiones: sustine/ꝑ patientiā: dominū: q̄ eas
mittit tibi ad vtilitatē tuā. Prouerb. iij. b. Disciplinā dñi fi/
li mi ne abijcias: neq̄ deficias cū ab eo corriperis: quem enim
diligit dñs/corripit. Et notant hic q̄tuor ꝓtutes. a Ex/
pecta dñm: per fidē. Esa. xxviij. d. Qui crediderit nō fe/
stinet. b Viriliter age: per charitatē. Greg⁹. Charitas
opat magna si ē: si aūt opari renuit: charitas nō est. c Cō
fortet cor tuū: ꝑ spē. Ro. xij. c. Spe gaudētes. d Et
sustine dñm: ꝑ patientiā. Eccl. ij. a. Omne q̄d tibi appli/
citū fuerit/accipe: ⁊ in dolore sustine: ⁊ in humilitate tua pa/
tientiam habe. a Expecta ergo dñm:

Beta q̄tuo virtutes.

Misericordē/in remissione culpę ⁊ pęnę. Judith. vij. d. Ex/
pectemus a dño misericordiā: fortitā enim indignationē suā
abscidet: ⁊ dabit gloriā nomini suo.
Consolatorem/in tribulatione. Prouerb. x. d. Expectatio
iustorum lętitia. Esa. lj. a. Consolabitur dominus sion/et
consolabitur omnes ruinas eius.
Possessionis tuę portionē. Thren. iij. c. Pars mea domi/
nus/dixit anima mea: propterea expectabo eum.
Vl
Saluatorem etiā corporū. Mich. vij. b. Ego ad dñm aspi/
ciam: expectabo deū saluatorē meum. Phil. iij. d. Salua/
torē expectamus dñm nostrū iesum christū: q̄ reformabit
corpus humilitatis nostrę/ꝓfiguratū corpi claritatis suę.
Tardantem/ad augendū meritū ⁊ pręmium. Abacuk. ij. a.
Si moram fecerit/expecta eum: quia veniens veniet.
Digne remunerantē. Luc. xij. e. Et vos similes hominib⁹
expectantibus dominū suum quando reuertat a nuptijs.
b Viriliter age: ardua ⁊ difficilia bona aggrediendo/ad
uersa tolerando/carnē domando. c Et sic cōfortet cor
tuū. De primo. j. Machab. ij. g. Confortamini ⁊ viriliter
agite in lege dñi. De secundo. ij. Paral. xxxij. b. Viriliter
agite ⁊ ꝓfortamini: nolite timere: nec paueatis regem assyri/
orum. De tertio/ Judith. xv. d. Quia fecisti viriliter/⁊ cō/
fortatū est cor tuū: eo q̄ castitatē amaueris.

Expositio Psalmi. XXVII.

D te clamabo rē. Titulus. Psalmus huic
dauid. i. psalmus iste attribuit christo: qui est ve/
rus dauid: loquenti hic in persona sua. i. in persona
capitis ecclesię/nō in persona membrorū. Quando enim in ti/
tulo apponit huic vel ipsi: sp fit in illo psalmo sermo de chri/
sto in ꝓsona capitis. Et quia supra petierat propheta vnā a
dño: rationes inducit in hoc psalmo: christū loquentē ⁊ agē/
tem de passione sua primo: ⁊ post de resurrectione: Un bi/
partitus est psalmus iste. Primo ponit oratio tempore pas/
sionis/⁊ pro resurrectione habita. Secundo agit gratias de
resurrectione: ibi: Bndictus dñs. Orans ergo christ⁹/
ostendit ꝓmo orōnē suā esse rectā/cū dicit: f Ad te. Se/
cundo humilē/cū addit: Domine. Tertio deuotā/cū di/
cit: Clamabo. Quarto fidelem ⁊ exaudiendā/ cū subiun/
git: Deus meus. Postea ostēdit quare clamet: ⁊ q̄d pe/
tat/cum dicit: Ne sileas a me rē. Et petit tria. Primū
est: vt verbū nō separet ab humanitate. Un dicit: g Ne
sileas a me. Silentiū enim tunc est/q̄n verbū nō est in ore:
Ita silentiū fuisset in christo: si verbū recessisset ab humani/
tate. Secundū q̄d petit est/vt clarificet per miracula. Un
addit: h Ne q̄n taceas a me. Un Job. xij. d. Pater

Partitio psalmi.

Allegorice de christo.

clarifica nomen tuū. Et dñs pater tūc neq̄n tacuit ab eo: sed
venit vox de cęlo dicens: Et clarificaui/⁊ iterū clarificabo.
Tertiū q̄d petit/est clarificatio corpis/cū dicit: i Et assi
milabor descēdentib⁹ in lacū. q. d. ne separes diuini/
tatem a me. s. a corpore meo ⁊ ab anima mea: quia si hoc fe/
ceris/ero simil descēdentibus in la/
cum: id ē anima mea detinebit apud infe/
ros: ⁊ caro mea in pul
uerē rediget. Sz hoc
remouit ab eo diuini/
tas: quia fecit eū im/
putribilē: ⁊ putribilitatē ab eo amouit: ⁊ virtute diuinitatis
a mortuis resurrexit. Et hoc orat dñs: nō quia de separatio/
ne timeret: sed vt ostendat q̄ illa vnio nō erat de natura/ sed
de gratia: Sicut ecclesia orat pro paruulis baptiçatis/nō q̄
dubiū sit ipsos saluari: sed vt innuat q̄ hoc nō habēt ex suis
meritis vel natura: sed de sola dei gratia. Et hoc etiā orat/vt
det nobis exemplū ⁊ formā orandi: ne in aliquo de nobis cō
fidamus: sed omnia nobis vtilia/a dño postulemus. Debet
ergo dicere quilibet iustus: f Ad te dñe clamabo: cō
fitendo/orando/prędicando. Esa. lviij. a. Clama ne cesses.
Clamare/intensionē ⁊ deuotionem notat. Per hoc q̄ dicit:
Dñe: innuit/vt nos seruos dignos opere ⁊ corde exhibere
curemus. Ad te/directionē notat. Et bñ dicit/ad te: quia
tu dñe scis ⁊ vis ⁊ potes prestare quod vtile est mihi. Un
dicit Aug⁹. Dñe da mihi ꝓ q̄ scis ⁊ vis ⁊ potes. g De
us meus ne sileas a me. De⁹ silet ab homine: ⁊ homo
silet a deo. Et quia homo silet a deo/deus silet ab homine.
Et ideo bene dicit primo/ Ad te clamabo: Et postea ad/
dit/ Ne sileas. Un Cassiodorus: Clamat homo ne sileat
deus: quia nostro silentio ipse tacet. Silet aūt deus ab ho
mine tribus modis. s. dissimulando. Un in Ps. Hęc fecisti ⁊
tacui. Abacuk. j. d. Quare nō respicis super iniqua agentes/
⁊ taces deuorante impio iustiorē se? Esa. xlij. c. Semp silui/
semp tacui/q̄si parturiēs loquar. Secundo silet deus ab ho
mine/ad petitionē per effectū nō respondendo. Esa. j. d. Cū
multiplicaueritis orones nō exaudiā: man⁹ enim vestrę sang/
uine plenę sunt. Tertio silet/voluntatē suā nō aperiendo. j.
Regl. xxviij. c. De⁹ recessit a me: ⁊ exaudire me noluit/ne/
q̄ in manu prophetarū neq̄ per somnia. Silet aūt homo a
deo: nō ꝓfitendo/nō orando/nō prędicando. Esa. vj. b. Uę
mihi quia tacui. Job. xiij. c. Quare tacens consumor? Ps.
Qm tacui/inueterata sunt ossa mea. Neemie. ix. e. Qui ter
in die ⁊ quater in nocte ꝓfitebant ⁊ laudabant dñm. Dicit
ergo/ Ne sileas: ad modum irati vel negantis. Silentium
enim signum est irę. Ezech. xiiij. a. Nunquid interrogatus re/
spondebo? Esa. lvij. c. Ego tacens ⁊ q̄si nō videns rē.. Et ad/
dit: h Nequando taceas. Quia dominus loquit ⁊ re/
spondet nobis: q̄nq̄ per se: Un dicit: Ne sileas: Q̄nq̄ ꝑ
alium: Un dicit: Nequando taceas. Uel sic. Ne sile/
as: nō dando quod peto. Et si forte siles: nequando ta/
ceas: quin voluntatē tuā mihi aperias: Sicut paulo siluit:
q̄ petitum nō dedit. Sed non tacuit: quia voluntatem ape/
ruit dicens: Sufficit tibi gratia mea. ij. Cor. xij. c. Greg⁹.
Melius exaudiuntur ad pręmium/dū non exaudiuntur ad
votum. Et bene hoc peto: quia si tu tacueris: i Assimi/
labor descendentibus in lacum. i. cum eis descendā
in lacum: id est in peccatum: quod dicitur lacus/propter ob/
scuritatem/profunditatem/vilitatem/⁊ fordium abundanti/
am. Thren. iij. f. Lapsa est in lacum vita mea. Uel/ In la/
cum/inferni. Zach. ix. c. Tu quoq̄ in sanguine testamenti
tui eduxisti vinctos de lacu in quo non est aqua. Et in hos
duos lacus descenderet: nisi dominus adiuuaret eum ⁊ ex/
audiret. Ps. Misi quia dominus adiuuit me: paulominus
habitasset in inferno anima mea. Hic est lacus inferior: de
quo in Ps. Posuerunt me in lacu inferiori/in tenebrosis et
in vmbra mortis. Lacus aūt superior est peccatum: ꝑ quem
lacum descenditur in inferiorem.

f g h i

Ar. ⁊clamaui.

Ar. ⁊sileas.

Ar. ⁊ero similis

Moraliter de viro iusto.

Silet deus ab homine tribus modis. Ps. 49.

Nō silet a deo etiā trib⁹ modis Ps. 31.

Ps. 93.

Ps. 87.

Ps.92. Admiratione. Ps. Eleuauerunt flumina vocem suam: mirabiles elationes maris.
Deuotione cordis. Ro. viij.c. Accepistis spiritum adoptionis filiorum dei, in q̃ clamamus abba pater.
Prędicatiõe. Esa. xl.b. Clama. Quid clamabo? Omnis caro fęnum.
Confessione. Esa. lviij.a. Clama ne cesses.
Oratione. Matth. xxvij.f. Clamans expirauit. Ps. hic: Ad te domine clamabo ꝛc.
Operatione. Exo. ij.d. Ascendit clamor eorũ ad deum ab operibus.
Sanguinis effusiõe. Gen. iiij.b. Vox sanguinis fratris tui abel, clamat ad me de terra. Job. xvj.d. Terra ne opias sanguinẽ meũ.
Clamatur ad dñm
Mercedis defraudatione. Jacob. v.a. Merces operariorum vestrorum q̃ messuerũt regiones vestras, q̃ fraudata est a vobis, clamat.
Peccati cõtra naturã enormitate. Gen. xviij.c. Clamor sodomorum ꝛ gomorreorũ multiplicatus est.
Ps.17. Uitę sanctitate. Ps. Clamor meus in conspectu eius introiuit in aures eius.
Testimonio conscientię. Abacuk. ij.c. Lapis de pariete clamabit.
Doloris immensitate. Exo. xj.b. Erit clamor magnus in vniuersa terra egypti.
A rdore ꝛcupiscẽtię. Prouer. xxx.b. Duę sũt sanguisugę filię: q̃ semp clamãt, affer, affer.

Allegorice de christo. a ¶ Exaudi dñe vocem deprecationis meę. In hoc q̃ B repetit, ostendit christus orationẽ suã esse instantem. In hoc q̃ dicit, vocẽ: ostendit eam esse vocalẽ. In hoc q̃ dicit: nõ tm̃ precationis, sed deprecationis, ostendit eam esse deuotã, quasi de corde procedẽtẽ: ꝛ ideo exaudibilẽ. Et addit quãdo, dicens: b ¶ Dum oro ad te. s. in passione mea. Heb. v.b. In diebus carnis suę preces supplicationesq̃ ad eum qui posset illũ saluũ facere a morte: cũ clamore valido ꝛ lachrymis offerens exauditus est pro sua reuerentia. Item ostendit orationẽ suã esse operosam: addẽs:
Ps.140. c ¶ Dum extollo manus meas, in cruce. Ps. Eleuatio manuũ meaꝝ sacrificiũ vespertinũ. Postea ostendit eã esse piã. Esa. lxv.a. Tota die expãdi manus meas. Et vtilẽ, cũ dicit: d ¶ Ad templũ sanctũ tuũ: scz ꝓstruendũ de lapidibus viuis: scz fidelibus. a ¶ Exaudi dñe ꝛc. Hęc omnia debet obseruare vir iustus in oratione sua: vt scz sit instans ꝛ assidua. Ro. xij.c. Orationi instantes. Vocalis, ad excitãdam deuotionem: ꝛ ad multa alia ad quę valet vocalis oratio. Eccl. xxj.a. Deprecatio pauperis ex ore vsq̃ ad aures pueniet. Itẽ deuota. i. devoto cordis emissa: vt sic dicit Augustinus: quod profertur in ore, versetur in corde: Hoc est q̃ dicit hic: Vocẽ deprecationis. j. Cor. xiiij.c. Orabo spiritu, orabo et mente. b ¶ Dum oro ad te. i. exaudi me i ipsa oratione. Ps. Oculi domini super iustos: ꝛ aures eius in preces eorũ. Item debet esse operosa ꝛ pia: Quia sicut dicitur Tob. xij.b. Bona est oratio cũ ieiunio ꝛ elemosyna. Uñ bñ dicit, Exaudi. i. ex te audi, vocem, qua te vocaui (Threñ. iij.f. Appropinquasti i die qua vocaui te) Deprecationis meę, dum oro ad te: dum extollo: non deprimo, vt aũarus. j. Timoth. ij.c. Volo viros orare in omni loco, leuantes puras manus. Per hoc vincitur diabolus. Exo. xvij.c. Cum leuaret moyses manus, vincebat israel: si autẽ paululum remisisset, superabat amalech: manus autẽ moysi erant graues. d ¶ Manus meas ad templum sanctũ tuũ. Alia littera, oraculũ, vbi est ꝓpitiatorium: quia tunc exaudit dominus, quando orationẽ

Moraliter de viro iusto.

a tib⁹ in lacũ. Exaũdi dñe vo
b cẽ deꝓcatiõis meę dũ ꝛo ad
c te: dũ extollo man⁹ meas ad
templũ sctm̃ tuũ. Nẽ simul
f tradas † me cũ pctõrib⁹ †: et
g cũ opantib⁹ iniqtatẽ nẽ † per
b das me. † Qui loquũt pacẽ
i cũ primo suo: mala autẽ † in

comitantur opera misericordię: ꝛ viscera cõpassionis. Act. x.a. Orationes tuę ꝛ elemosynę tuę ascenderũt in memoriã in conspectu dei. e ¶ Ne simul tradas me cũ peccatoribus. q. d. christus: peccatores me tradunt: quia iudas me tradet iudęis: ꝛ iudęi me tradent gentibus crucifigendũ: Et tu trades me: quia in manus eorũ me dabis. Sed ne simul cum eis me tradas. i. non eo corde ꝛ eo fine me tradas quo illi me tradent: scz vt meũ nomen extinguant sicut intẽdunt. Unde dicunt Hiere. xj.d. Eradamus eũ de terra viuentiũ: ꝛ nomen eius non memoretur amplius. f ¶ Et cũ operantibus iniquitatem. i. cũ inique procurantibus mortem meam. g ¶ Ne perdas me. i. non intendas me perdere sicut ipsi. h ¶ Qui loquunt pacem cũ proximo suo. i. mecũ: quando dicebãt Matth. xxij.b. Magister scimus quia verax es: ꝛ viã dei in veritate doces ꝛc.
i ¶ Mala autem in cordibus eorum: Quia vt dicitur ibi in Matthęo: hoc faciebãt, q̃ consiliũ inierant: vt caperent eum in sermone. Hiere. lj.a. Cor suũ leuauerunt cõtra me quasi ventum pestilentem. Vocat autem christus se proximum iudęorum: Quia tribus modis,

Proximus dicitur
- Naturę conditione.
- Consanguinitate.
- Beneficiorum exhibitione.

Naturę conditione. Leuit. xix.d. Fm Septuaginta: Diliges proximũ tuum sicut teipsum. Nostra translatio habet: Diliges amicum ꝛc. Hoc modo christus erat proximus iudęorũ: q̃ hõ. Cõsanguinitate. Uñ Ps. Amici mei ꝛ proximi mei: aduersũ me appropinquauerũt ꝛ steterũt. Et hoc modo christus erat proximus iudęorũ: vtpote de iudęis natus fm carnẽ. Bñficiorũ exhibitione. Luc. x.f. Quis horũ tibi videtur proximus fuisse illi qui incidit in latrones? Et rñdit: Qui fecit misericordiã in illum. Sic erat christ⁹ proximus iudęis. Act. x.f. Vos scitis quod factum est verbum per vniuersam iudęam: quomodo vnxit eũ deus spiritu sancto ꝛ virtute: qui pertransiit benefaciendo ꝛ sanando oppressos a diabolo. Similit hęc debet esse petitio viri iusti: e ¶ Ne simul tradas me cũ peccatoribus. i. non tradas me in carcerẽ peccati cũ pctõrib⁹: q̃ traditi sũt diabolo in carcere peccati: Et nisi resipiscãt a carcere, tandẽ pdentur ꝛ suspendentur in patibulo inferni. Uñ addit: f ¶ Et cũ operantibus iniquitatem ne perdas me. Et sic petit hic liberari a culpa ꝛ a pęna ęterna. De traditiõe peccatorũ, Ro. j.c. Tradidit deus illos in desideria cordis eorũ in immundiciã ꝛc. De perditione. Ps. Ne perdas cũ impiis deus animã meã. Peccator dicit, in habitu: operans iniquitatẽ, in actu. h ¶ Qui loquũtur pacem cũ proximo suo: pacifice salutantes alios. i ¶ Mala autem in cordibus eorũ: quia fere omnis homo vult decipere proximũ suũ. Hiere. ix.c. In ore suo pacẽ cũ amico suo loquitur: ꝛ occulte ponit ei insidias. Et ꝓpter hoc bene dicit añ in eodẽ ca. Hieremias: Unusq̃sq̃ a primo suo se custodiat: ꝛ in omni fratre suo non habeat fiduciã: q̃ omnis frater supplantans supplantabit: ꝛ omnis amicus fraudulẽter incedet. Hoc autẽ propꝛie dicitur de adulatoribus: h ¶ Qui loquũt pacẽ ꝛc. Uñ in Ps. Molliti sunt sermones eius super oleum: ꝛ ipsi sunt iacula. Greg⁹. Radices spinarũ molles sunt: sed ex ipsa radice proferunt vnde pungunt. Hiero⁹. Ille demũ in audientibus aculeũ relinquere potest: qui nõ pungit sed vngit. Et notandũ q̃ multis modis nocent adulatores. Exceçant hominẽ. Uñ Sap. iiij.c. Raptus est, ne malicia muraret intellectũ eius: aut ne fictio deciperet animã eius: fascinatio enim nugacitatis obscurat bona. Fascinatio ista est adulatio. Item resipiscere faciunt a bono incępto vel propositio. Gal. iij.a. O insensati galatę: quis vos fascinauit veritati nõ obedire? Et post addit: Sic stulti estis, vt cũ spiritu cęperitis, nũc carne

Ps.37.

Al. nõ bytne.
Al. † ñam mrs
Al. † cõperdas.
Al. † Cũ bis
Al. † sunt.

Moraliter de viro iusto.

Alii de adulatoribus. Ps.54.

cęperit/nūc carne ꝓsumamini. Item alliciūt ad peccatū/sicut sirenę ad periculū. Esa.xiij.d. Respondebunt ibi vlulę in ędibus eius: ⁊ sirenę in delubris voluptatis. Ululę/sunt quę ponunt rostrū in luto: ⁊ horrendū dant sonū: isti sūt detractores/qui in fecibus aliorū ponūt os suum. Sirenę/sūt adulatores: qui falsis vocibus alliciūt ⁊ decipiūt. Esa.xij.c. Popule meus/qui beatū/te dicunt: ipsi te decipiunt. Hoc significatū fuit.ij.Regl.xx.c. vbi ioab iterfecit amasam osculādo eū. Prouerb.j.b. Fili si te lactauerūt peccatores: ne acquiescas eis. Lacte infatuāt: qui alios lactāt lacte adulationis. Item audaciā peccandi prestant. Ps. Qm̄ laudatur peccator in desideriis animę suę/⁊ iniquus benedicit: quia exacerbauit dn̄m peccator. s. audacter peccando. Item vanā securitatē prestant. Hiere.vj.d. Curabant contritionē filię populi mei cū ignominia /dicētes: pax/pax: et nō erat pax. Item affectū pęnitentię destruunt ⁊ elimināt. Thren.ij.e. Prophetę tui viderūt tibi falsa ⁊ stulta: nec aperiebant tibi iniquitatē tuā/vt te ad pęnitentiā prouocarent. Itē peccatum hominis operiunt. Esa.ix.c. Propheta docens mendaciū/ipse est cauda. Cauda teguntur posteriora ⁊ turpia ⁊ immunda. a Da illis. Hic petit christus vt fiat retributio iudęis qui eū crucifixerunt: ⁊ si non manibus suis/tū cordibus ⁊ linguis. Petit aūt hoc amore iusticię/nō libidine vindictę. Vel est ꝑdictio/nō optatio. Vnde dicit: Da illis/O de⁹ pater: b Scōm opa eor/mala: q̄b⁹ me ligauerūt/flagellauerūt/ꝓspuerūt/illuserūt/⁊ hmōi. c Et ꝓm nequitiā adinuentionū eorū/tribue illis .i. retribue. Nequitiam adinuentionū/vocat maliciā cordis eorū: quibus falsa adinueniebant contra eū: dicentes eū seductorem/dęmoniacū/⁊ hmōi. Idem aūt repetit: vt notet pertinaciā malignitatis eor: ⁊ retributionis dei confirmationē/dicens: d Scōm opa manuū eor tribue ill'. i. retribue. q.d. ego multa bona feci eis: ⁊ ipsi ecōtrario multa mala retribuerūt mihi. Job.x.f. Multa bona opera ostendi vobis ex patre meo/ꝓpter q̄d eor op⁹ me lapidatis. Quia igit̄ sic mihi mala retribuerunt pro bonis. e Redde retributionē eor ipsis. i. puni eos propter istud. Deinde ostendit petitionē exauditā esse a patre: Vel ostendit se prędicta nō optando/ꝑ ꝑdicendo dixisse/cū subiūgit: f Qm̄ nō intellexerunt opera domini ⁊c. q.d. vere reddes retributionē eor ipsis: Qm̄ ⁊c. Vel ideo punient: Qm̄ ipsi nō intellexerūt opera domini/inuisibilia. s. verbū carnē factum esse. De quo opere Hiere.xxxj.d. Nouū faciet dominus super terrā/fęmina circūdabit virū. Et q̄d maius mirū est: nō intellexerūt/ g In opa manuū eius: visibilia scz miracula. Job.v.f. Opera quę dedit mihi pater vt perficiam ea: ipsa opera quę ego facio testimonium perhibent de me. Quoniam ergo sic non intellexerunt: b Destrues eos: per romanos/in prędęnti: vel in futuro ęternaliter. Sed possent dicere aliqui iudęi: Si destruit nos deus p captiuitatem prędęntē: reducet nos sicut reduxit de babylonia. Sed hoc remouet cū subiungit: i Et nō ędificabis eos. i. postq̄ destruxeris eos per romanos: nō iterū reduces eos. Vnde in Ps. Tanq̄ vas figuli ꝓfringes eos. Vas enim figuli postq̄ fractum est/nunq̄ reintegratur.

a coꝛdib⁹ eoꝛ. Dā ill' ꝓm ōpa
b eoꝛ: ⁊ ꝓm nequitiā adinuē
c tionū ipsoꝛ. Scōm opera
d manuū eoꝛ tribue illis: rēd
e de retributionem eoꝛ ipsis.
f Qm̄ nō itellexerūt opa dn̄i: ⁊
g in ōpa manuū ei⁹: destruet
h illos/⁊ nōn ędificabis eos.

Ps.7. Et ꝓm nequitiā adinuentionū ipsorū. i. fictionū ⁊ voluntatum cordiū. Sap.vj.a. Interrogabit opera vestra/⁊ cogitationes scrutabit. Adinuentiones etiā dicit propter quosdā/quibus non sufficit peccare peccatis cōmunibus: sz nouos modos peccandi adinueniūt. Ro.j.c. Tradidit illos deus in desideria cordis eor/in immūditiam vt contumelijs afficiāt corpora sua in semetipsis. Itē cū iam natura deficiente peccare nō possint: peccata prouocare nituntur. De q̄bus in Ps. Dimisi eos ꝓm desideria cordis eorū: ibunt in adinuentionibus suis. Ibunt. s. in suplicium ęternū. Vnde Esa.iij.b. Ruit hierusalem/⁊ iudas concidit: quia lingua eorū ⁊ adinuentiones eorū contra dominū vt prouocarent oculos maiestatis eius. Prouocādo enim seipsos ad libidinē/deū prouocant ad iram. Et dicit hic q̄ hi sunt iudas ⁊ hierusalē. s. clerici ⁊ religiosi: quia multi eorum in istis adinuentionib⁹ peccant: ⁊ plures q̄z laici. Dicit etiā: Scōm nequitiā adinuentionū: ⁊ nō/ꝓm adinuentiones: In quo notat q̄ est adinuentio nequā: ⁊ adinuētio pia. Adinuentio nequā/est ista de qua diximus. Adinuentio pia/est q̄ excogitat homo q̄liter plus possit abstinere vel orare: vel cętera bona facere. Vnde Esa.xij.b. Notas facite in populis adinuentiones eius. s. christi: q̄ adinuenit vt diligeret paupertas/humilitas/virginitas: ⁊ q̄ inimicus diligeret/et hmōi. Et clericis ⁊ prelatis dicit: Notas facite in populis adinuentiones eius. s. ostendendo eas opere ⁊ sermone: sed quia non ostendunt/ideo nō sunt notę. d Scōm opera manuū eorū tribue illis. Idem est quod supra: Sz ad maiorem confirmationē repetit: quia etsi sępius dicat/ vix tamē creditur a mundanis: ⁊ ideo hic pluries inculcatur/vt magis credatur. Vnde dicit ioseph Gen.xlj.d. Quod autē vidisti secundo: ad eandē rem pertinens somniū firmitatis indiciū est/eo q̄ fiat sermo dn̄i ⁊ velocē impleat. e Redde retributionē eorū ipsis. i. quia retribuunt tibi mala pro bonis/puni eos. Dn̄s enim multa bona nobis fecit: vnde debemus ei retribuere: vt similiter pro eo multa faciamus. Ps. Quid retribuā domino pro omnibus quę retribuit mihi: Calicē salutaris accipiā. s. calicem tribulationis ⁊ pęnitentię: quē saluator m[illegible]us pro me bibit. Matth. xx.c. Potest̄ bibere calicem quē ego bibiturus sum: Peccatores ꝓ retribuunt ei mala pro bonis: quia cū deberent facere bona/faciunt mala. Vnde conquerit in Ps. Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatē animę meę. q.d. faciunt vt aīa mea quā pro eis vedi sterilis sit/quātū ad eos: tm̄ afferret eis fructū vitę ęternę si vellent. Hiere.ij.f. Mundq̄ solitudo factus sum israeli/aut terra serotina: Esa.liij.d. Si posuerit animā suam pro peccato: videbit semen longęuū. Et hęc omnia mala accidēt illis ꝓpter ignorantiā dei: Vnde subiūgit: f Qm̄ nō intellexerūt opa dn̄i: quantū ad creationē. g Et in opera manuū eius: quantū ad recreationem. Ideo: h Destrues illos ⁊c. Esa.v.c. Cithara ⁊ lyra ⁊ tympanū ⁊ tibia ⁊ vinū in conuiuijs vestris: ⁊ opus dn̄i nō respicitis: ⁊ in opera manuū eius nō consideratis: propterea ductus est populus meus captiuus/quia non habuit scientiā. Osee.iiij.b. Conticuit populus meus: q̄z nō habuit scientiā. Destrues illos: nō q̄cūq̄ destructione: sed irrecuperabili. s. ęterna. Vnde addit: i Et nō ędificabis eos. Unde Hiere.xxx.b. Insanabilis fractura tua /pessima plaga tua: nō est qui iudicet iudiciū tuū: ad alligandā curationē tuam vtilitas nō est tibi. Et notandū q̄ quidā ędificant/⁊ tm̄ non destruunt: sicut innocentes. Quidam destruunt ⁊ ędificant/vt paulus. Vnde Hiere.j.b. Vt euellas ⁊ destruas ⁊ disperdas ⁊ dissipes ⁊ ędifices ⁊ plantes. Quidā autē destruuntur ⁊ nō ędificant. De quibus Hiere.v.a. Percussisti eos ⁊ nō doluerūt: attriuisti eos ⁊ renuerūt accipere disciplinā. Ps.

Ps.9. Allegorice de christo. Doctrinaliter

Ps.80. Ps.115. Job.1.b. Ps.54.

Ps.34. Dissipati sunt nec conpuncti. Item alij nec destruuntur nec edificant. De quibus Job.xxj.a. Quare impij viuūt sublimati/confortatiq; diuitijs: domus eorū securę sūt ⁊ pacatę/ ⁊ virga dei nō est super eos ⁊c. Et tandē ꝓcludit: Ducūt in bonis dies suos: ⁊ in puncto ad inferna descendūt. a ¶ Benedictus dñs. Secunda pars: in q̄ agit christ⁹ gratias de sua resurrectione/dicens: Bñdictus dñs. i. pater. Et subdit causam q̄re benedicit eū:

Allegorice.

a Benedictus dñs: quoniam
b exauditit vocē deprecatio-
c nis meę. Dominus adiu-
d tor meus ⁊ protector meus:
e Et in ipso sperauit cor me-
f um: et adiutus sum. Et re-
g
h florzuit caro mea: et ex vo-
i luntate mea confitebor ei.
k

b ¶ Qm exauditit vocē deꝓcationis meę: q̄ superv orabā: Ne simul tradas me cū pctōrib⁹ ⁊c. Job.xj.e. Dīgras ago tibi/qm̄ audisti me. Et oñdit q exauditit: c ¶ Dñs adiutor me⁹: ꝗ inimicos. d ¶ Et ꝓtector meus: ab inimicis. e ¶ Et in ipso sperauit cor meū et adiut⁹ sū. Ps. In te dñe speraui: nō confundar ī ęternū. Et in alio Ps. Reuela dño viā tuā ⁊ spera in eo: ⁊ ipse faciet. Postea ostendit in quo adiutus est/dicens: h ¶ Et reflorzuit caro mea. s. in resurrectione/quę prius flozuerat in cōceptione/per immunitatē peccati. Sed in passione quasi deflozuit: qm̄ tam viliter tractata fuit: in resurrectione ꝯo reflozuit/qm̄ immortalitatē induit. Et ideo k ¶ Confitebor ei/ī apostolis meis: q̄ post resurrectionē dñm ꝓfessi sunt ⁊ laudauerūt: quē in passione ipse princeps apl'orū negauit. Aues em̄ in hyeme silent: ⁊ in estate qm̄ flores apparent cantant. Apostoli aūt aues erant cęli/qui tacuerūt in hyeme passionis/qm̄ emarcuit caro dñi: sed post resurrectionē qm̄ ipsa reflorzuit/tunc cantauerūt laudem dño. Vñ ipse monet sponsā/Cant.ij.d. Surge amica mea/columba mea/formosa mea/⁊ veni: iam em̄ hyems trāsijt/imber abijt ⁊ recessit/flores apparuerunt in terra nostra: vox turturis audita est in terra nr̄a. Et hoc est q dicit: Cōfitebor ei. Sed nō timore pęnę/sed voluntarie. Vñ dicit: i ¶ Ex voluntate mea confitebor ei. i. ex voluntate a me in missione spiritussancti data/ꝓfitebunt ei mei apostoli.

Ps.30. Ps.39.

Ps.50.

Moraliter ¶ Similiter ad exemplū domini/vir iust⁹ debet gratias reddere dño/qm̄ dñs exauditit eū: Et debet dicere: a ¶ Bñdictus dñs: qm̄ exauditit vocem deprecationis meę. ij. Thessal.v.d. In omnibus gratias agite: Nō tm̄ in prosperis: sicut illi de quibus dicit Zach.xj.a. Benedictus dñs/diuites facti sumus. Et in Ps. Confitebitur tibi cum benef[illegible]eris ei. Col.iij.c. Grati estote. c ¶ Dñs adiutor meus: ad bonū faciendū: d ¶ Et ꝓtector meus: ad malū sustinēdū. Vñ alia littera habet: Dñs fortitudo mea et scutū meū. i. fortis adiutor ad bonū faciendū: Et scutū/protegens: ad malū sustinendū. Et de vtroq; agēdę sunt gratię deo. Eccl.lj.a. Confitebor nomini tuo/qm̄ adiutor ⁊ protector factus es mihi. e ¶ Et in ipso/deo bono/largo/misericorde: f ¶ Sperauit cor meū: nō tm̄ lingua. Prouerb.xxj.a. Cor regis ī manu dñi. g ¶ Et adiutus sum. Eccl.ij.b. Scitote q̄ nullus sperauit in dño ⁊ cōfusus est.

Ps.48.

Qualiter caro nr̄a flozuit ī adā et deflozuit: sed reflozuit ī christo.

h ¶ Et reflorzuit caro mea: in saluatore: vt dictū est. Caro em̄ hominis flozuit in adam: ⁊ habebat duos flores. s. immunitatē peccati: ⁊ possibilitatē nō moriendi. Sed qm̄ peccauit/deflozuit/⁊ ceciderunt isti flores: quia facta est peccati obnoxia/⁊ mori necessaria. In christo ꝯo reflozuit in concepti/one/quantū ad primū florem: ⁊ in resurrectione/quantū ad secūdū: Et melius q̄ in adā: quia pro possibilitate nō moriēdi/accepit impossibilitatem moriendi/in resurrectiōe. Christus em̄ resurgens ex mortuis iā nō mortī: mors illi vltra nō dominabitur: Ro.vj.b. Et in conceptione accepit immunitatē peccati actualē ⁊ impossibilē: ꝗ in adam fuit tm̄ actualis. Sic ergo/Reflorzuit caro mea: dicit iustus. Reflorzuit in christo in spe: q̄ si christus resurrexit: ⁊ nos resurgemus. Et sicut in adam omnes deflozuimus: ita in christo oñes reflozebimus. j. Cor.xv.c. Nunc aūt christus resurrexit primitię dormientiū: qm̄quidē per hominē mors: ⁊ p hominē resurrectio mortuorū. In pręsenti etiam reflozemus per pęnitentiā: Caro em̄ primo flozet per virginitatē: ⁊ deflozat in corruptione carnali: reflozet aūt in pęnitentia p cōtinentiā. Flos virginitatis est flos lilij. Vñ. Cant.ij.a. Sicut liliū inter spinas: sic amica mea ī ter filias. Et Cant.vij. b. Venter tuus sicut aceruus tritici vallat⁹ lilijs. Hoc dicit ad beatā virginē: cui⁹ venter fuit sicut aceruus tritici/ qm̄ granū illud. s. filius eius seminatus fuit in eo. De q̄ dicit ipse Job.xij.d. Nisi granū frumenti cadēs in terra mortuum fuerit/ipsum solū manet. Sed venter iste fuit vallatus lilijs: q̄ mater fuit virgo ante partum: virgo in partu: virgo post partum. Flos continentię/est pro prie flos violę: qui liuidū colorē habet: ⁊ refrigerat. De hoc flore potest intelligi illud Esa.xj.a. Egredietur virga de radice iesse: ⁊ flos de radice eius ascendet. Qm̄ em̄ caro deflozata est p peccatū: debet egredi virga disciplinę de radice iesse: id est de corde cōtrito ⁊ dolenti. Jesse em̄ interpretatur holocaustum insulę: Et propter peccatum q̄d fecimus/debemus cor nostrum facere insulā. i. vndiq; lachrymarū fluminib⁹ irrigare: ⁊ facere illud holocaustū deo p cōtritionē: Quia sacrificiū deo spiritus cōtribulatus. Nec solū cor p dolorē debemus offerre in holocaustū: ⁊ corpus p macerationē debemus offerre post cōtritionē. Et sic ex illo holocausto insulę: egredietur virga disciplinę: ⁊ de virga disciplinę ascendet flos continentię. Sine em̄ maceratione carnis: nō seruat continentia. Unde dicit btūs Bern. Castitas periclitat in delitijs. Et p his omnibus: k ¶ Confitebor/domino/confessione laudis. i ¶ Ex voluntate mea. i. voluntarie ⁊ deuote. Ps. Voluntarie sacrificabo tibi/⁊ ꝓfitebor nomini tuo dñe: quoniam bonū est. Notādū aūt est hic q̄ flos sumit⁹ in bono ⁊ ī malo.

Ps.55.

Flos

In bono

- Caro christi. Esa.xj.a. Egredietur virga d radice iesse: ⁊ flos d radice eius ascēdet.
- Exempla sanctorū. Cant.ij.c. Flores apparuerūt in terra nostra.
- Herita triūphantę ecclesię. Cant.ij.b. Fulcite me floribus.
- Serenitas conscientię. Cant.j.d. Lectulus noster floridus.
- Virginitas. Eccl.xxiiij.c. Flores mei fructus honoris ⁊ honestatis. Et Eccl. xxxix.b. Florete flores. Glo. castitatis. Vñ idē statim subdit: Quasi liliū date
- Initiū boni opis. Cant.ij.c. (florē.
- Vineę florentes odorē dederūt.
- Pęnitentia. Phil.iiij.b. Tandē aliq̄n reflorzuistis: p me sentire.
- Brauiū. Cant.ij.a. Ego flos cāpi ⁊c.
- Stola animę. Ps. Super ipsū autē efflorebit sanctificatio mea.
- Stola corpis: vt h: Reflorzuit caro mea.
- Senectus. Eccl.vlt.b. Florebit amygdalus. Glo. i. canescet caput.
- Juuenis. Ps. Mane florebat/vespe decidat.

Ps.131.

Ps.89.

In malo

- Hoīs infirmitas. Job.xiiij.a. Qui quasi flos egredit.
- Glozia mundi. Esa.xl.b. Oñis glia eius quasi flos agri. Hiere. xlviij.b. Date florē moab: q̄ florēs egredietur.
- Voluptas. Sap.ij.b. Nō nos ꝑtereat flos tpis. Esa.xxviij.a. Ue corone superbię/ebrijs ephraim: flori deciderit.

¶ Septem sunt proprietates floris quę conueniunt christo. Pulcher ē flos: ⁊ christ⁹ pulcher ē. Cant.j.d. Ecce tu pulcher es dilecte mi ⁊ decorus. Item flos redolens est seu fragrans: et christ⁹ similiter. Gen.xxvij.d. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni ⁊c. Cant.j.a. In odore vnguentorum tuorū curremus.

Flor⁹ seqd proprietates christi conueniunt.

tuorum curremus. Item flos spes est fructus: ⁊ christus spes fructus copiosi. Ps. Tu es spes mea a iuuentute mea. Ps.70. Item flos breuis qui est: sic ⁊ christus. Job.xiiij.a. Homo natus de muliere/breui viuens tempore. Job.xvj.d. Modicum ⁊ videbitis me ⁊c. Item flos dat mel apibus: ⁊ christus sapientiam humilib⁹. Jacob.iiij.b. Deus supbis resistit: humilibus autē dat gratiā. Al. salutariū. Ps. Sapientiā pęstans paruulis. Item flos est fertū vincentium: ⁊ similiter christ⁹ triumphantiū. Esa. xxviij.b. In die illa erit domin⁹ exercituū corona glorię: et sertum exultationis residuo populi sui. Item flos per se nascitur ex terra sine coitu: ⁊ christus similiter de virgine natus est sine coitu. Lucę.j.d. Qm̄ virū nō cognosco. Esa.vij.c. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filiū. Cantę.ij.a. Ego sū flos campi. Versus. Flos pulcher/redolens/spes/fructus/⁊ breuis qui: Vel dat api/sertum capiti/sine semine nascens.

a Dōs fortitudo plębis suę. Supra christus siue vir iustus egit gratias de beneficio sibi impenso: Vñ immediate dixit sup: Ex volūtate mea cōfitebor et. Sz qz charitas christi vel viri iusti nō quęrit tm̄ quę sua sūt: sed ⁊ quę aliorū: Et nō tm̄ de ꝓprijs bonis gaudet: sed ⁊ de aliorū bonis: Ideo ostendit hic ⁊ christ⁹ ⁊ vir iustus: qm̄ gratias reddit pro bonis alior. Vñ dicit: Dōs fortitudo. q.d. ideo confitebor: quia /dōs est fortitudo plębis suę/generaliter. j. Machab. iij.b. Nō in multitudine exercitus victoria belli: sed de cęlo fortitudo est. Suę/dicit: nō alienę. Jobel. vltę.c. Dōs spes ꝓpl̄i sui: ⁊ fortitudo plębis suę. Abacuk. iij. d. Dōs fortitudo mea. Esa. xlix.d. De⁹ me⁹ fact⁹ est fortitudo mea. b Et ꝓtector saluationū christi sui ē. Fortitudo est/ad fortiter opandū: protector est ad malū cauendū. Vñ dicit: Et ꝓtector saluationum christi sui ē. i. salutē quā christus nobis per gratiā suam operat: deus pater conseruat. De qua saluatione Titū. iij.b. Non ex operibus iusticię quę fecimus nos: sed ꝑm suam misericordiam saluos nos fecit. Et dicit/Saluationū/in plurali/ꝓpter diuersos effectos gratię: siue propt diuersas gratias: De q̄bus pro populo intercedendo subiungit: c Saluū fac populū tuū domine: dando gratiā in pręsenti. Nō dicit: diuitē fac populū tuum domine: sed/saluū. Et quō fit saluus: Eccl. xxx.c. Salus animi in scītate iusticię. d Et benedic hęreditati tuę: gratiā collatā augendo. Hęreditas aūt dei/est populus fidelis. Ps. Postula a me/⁊ dabo tibi gentes hęreditatē tuā. Et nota q̄ populū dicit pro actiuis: hęreditari/pro ꝓtemplatiuis. Esa. xix.d. Hęreditas mea israel. e Et rege eos/docendo. f Et extolle illos/glorificando: Nō ad horā: sed g Vsq̄ in ęternū. Gratiā opantē petit eis/cū dicit: Saluū fac populum tuū. Gratiā cooperantē/cū dicit: Benedic hęreditati tuę. Gratiā conseruantē/cū dicit: Rege illos. Gratiam cōsūmantē/cum concludit: Et extolle illos vsq̄ in ęternū. Hęc q̄ttuor possunt notari/Ro. viij. f. Quos prędestinauit/hos ⁊ vocauit: ⁊ quos vocauit/hos ⁊ iustificauit: quos autē iustificauit/illos ⁊ magnificauit. In illis em̄ quattuor verbis. s. prędestinauit/vocauit/iustificauit/magnificauit: ille quattuor gratię siue quattuor effectus eiusdem gratię possunt notari/Esa. xxxj.c. Proteget dōs hierusalē/protegēs ⁊ liberās/transiēs ⁊ saluans. ij. Corę. ix.c. Qui administrat semen seminanti: ⁊ panē ad manducandum pręstabit: ⁊ multiplicabit semen vestrū/⁊ augebit incrementa frugū iusticię vrę: Ecce illa q̄ttuor. Et multū debet ꝓfidere plębs fidelis: quia hic christus ipse orat pro ea. Nō em̄ potest esse maior fiducia/q̄ cū is qui dat/rogat. Vñ sup Numeri. xiiij. d. vbi moyses placauit irā dōi: dicit Glo. Hiero. Habemus aduocatū qui interpellat pro nobis multo meliorē moyse: q̄ tamē pro populo illo exauditus est. Et forte hoc factū fuit/ vt multo magis confidamus: quoniā aduocatus noster venam impetrabit a patre. Vñ Heb. ix.c. Christus assistens pontifex. Glo. Assistens patri ad interpellādum. Et beatus Bernā. dicit: Securū habes accessum o homo ad deum: habes filiū ante patrē: ante filiū matrē. Filij⁹ ostendit patri latus ⁊ vulnera: mater ostendit filio pectus ⁊ vbera. Nulla potest esse repulsa/vbi tot occurrūt pietatis insignia. Ista q̄ttuor verba possūt ita exponi: c Saluū fac populum tuū: a fouea culpę/per pęnitētiā: Et hoc cōtra desperationē. Ro. viij.e. Spe salui facti sum⁹. d Bñdic hęreditati tuę: in statu pęnitētię/per internā ꝓsolationē: Et hoc ꝓtra acidiā seu tristiciā. Ps. Scōm multitudinem dolorum meorum ⁊c. e Et rege eos: in via iusticię/per paternā disciplinā: Et hoc ꝓtra pręsumptionē. Ps. Dōs regit me ⁊ nihil mihi deerit. f Et extolle: a miseria/per supnā gloriā: Et hoc cōtra pusillanimitatē. Ps. Tenuisti manū dexterā meā: ⁊ cū gloria suscepisti me.

a Dōs fortitudo plębis suę. b Et ꝓtector saluationū christi sui ē. c Saluū fac populū tuū domine. d Et benedic hęreditati tuę. e Et rege eos. f Et extolle illos vsq̄ in ęternum.

Al. tfeculū.

Al. hereditatem tuā.

Ps.95.

Ps.22.

Ps.72.

Ps.2.

Ps.18.

Ps.dauid in ꝓsūmatiōe tabnaculi. XXVIII

Expositio Psalmi. XXVIII.

Historia.

Afferte dōo ⁊c. Titulus. Ps. dauid in cōsūmatione tabernaculi. Alludit historię/q̄ est. ij. Regę. vj. de reductiōe arcę in hierusalem: quā reduxit dauid de gabaa/de domo aminadab: in q̄ delatione siue reductione/dauid obtulit plura sacrificia in tabernaculo/in q̄ eā collocauit: qd̄ ad hoc tetenderat/vt ibi dicit. Et q̄si exemplo illius facti/inuitat alios ad sacrificia dicēs: Afferte ⁊c.

Mystice.

Vel melius mystice per tabernaculū significat ecclesia militans: ad quā reducit dauid arcā/qñ p apl̄os reducit christ⁹ gētiles ad fidē ecclię militātę: Quę ideo dicit tabernaculū: qz in ea ꝓtra diabolū militamus. Job. vij.a. Militia est vita hominis sup terrā. Epb. vltę.b. Nō est nobis colluctatio aduersus carnē ⁊ sanguinē: sed aduersus ꝑncipes ⁊ potestates: aduersus mundi rectores tenebrarū harū: contra spiritalia nequitię in cęlestibus. i. contra spiritus nequā ꝑ cęlestibus/a quibus nos volūt secū excludere. Istud tabernaculū consūmat in ꝑsenti ꝑ fidei ⁊ virtutū perfectionē: in futuro cōsūmabit ꝑ glorię adeptionē: qñ veniet regnū ad regnū. Est ergo sensus tituli. Psalmus iste ꝓuenit dauid prophetę/qui loquit hic: agens de consūmatione tabernaculi. i. de pfectione ecclesię: enumerās septem dona spiritussācti: ibi: Vox domini super aquas. In tertia parte ostendit quid ecclesię constitutę fiet: ibi: Dominus diluuiū. Vonēs ergo ꝑ pheta fideles spirituales hostias offerre: ostendit cui offerēdum sit: et qui debent offerre: et quid: et quomodo: ⁊ vbi: ⁊ quare. Cui/cum dicit: Domino. Qui/cū dic: Filij dei. Quid/cū dicit: Filios arietū. Quomodo/cū dicit: Afferte domino gloriā et honorem. Vbi/cum dicit: In atrio sctō eius. Quare/cum postea dicit: Vox dñi ⁊c. Dicit ergo: O vos i Filij dei. s. fideles homines: ⁊ maxime clerici ⁊ pręlati: qui estis filij dei multis modis: vt postea patebit: h Afferte domino: id qd̄ ei debetis/scilicet vos ⁊ vestra. Et postea magis declarat/cum subiungit:

Partitio psalmi.

✱ Afferte domino

h Afferte dōo filij dei. Hoc etiā ꝓprie ꝑlatis dicit: qui ꝓprie dicuntur filij dei: quia hęreditatem/scz ecclesiā quā suo sanguine acquisiuit possident: ⁊ vicem dei tenent in terris. Unde dicit eis Paulus Actę. xx. f. Attendite vobis ⁊ vniuerso gregi in quo vos spiritussanctus posuit episcopos/regere ecclesiam dei/quā acquisiuit sanguine suo. Item quia curam debent accipere/non amore pecunię: sed amore animarum: sicut ⁊ christus suscepit ecclesiam in curam/non pro sua vtilitate: sed ipsius ecclesię. Eis ergo dicitur: O filij dei/afferte domino: primo/vosipsos: Et postea:

Moraliter.